

MŰTÉT ELŐTT

60 Győri László

Csak egyszerű műtét volt az egész, de
fiatal barátom,
elért az élet szörnyű tévedése,
amely föld alá nyom.

Ilyen az élet figyelmetlen kése:
csak egy puszta műtét,
és jön a vér, a vérnek mérgezése
beléd oldva bűnét.

Vár-e majd rám is az élet egésze,
amikor lefekszem
a hideg ágyra, s betolnak a fényre
álomba meredten,

erem elköti, úgy hasít a térdbe,
ahogy szokta sokszor,
ahogy teszi épp így sok-sok éve
a rutinos doktor.

Egyszerű műtét. Minden jót remélve
ébredek föl másnap,
s jön a harmadik, hogy nyitját elérje
majd a gyógyulásnak.

És el nem jön az élet vétkezése,
mert bízom a testben,
feszeng, buzog az erek hű verése,
mert jó el nem esnem.

Folytatódok, de mi lesz, hogyha mégse,
fiatal barátom,
aki messze, a sáragyagba vésve
tompulsz a homályon.

Testem ingovány, létemnek lidérce,
bolyongó testvérem.
Te, rossz véletlen, mérged mély vizébe
horgot ne vess értem!

URALOM

Némán és észrevétlenül
rejtőzködik mélyen a föld alatt a
láthatatlanul, éberül
szunnyadozó ősbolyban a hangya.

Új időt érez, megfeszül,
a szárnyát hirtelen kifakasztja,
röpülne már, de elvegyül,
húzza még a sokaság hatalma.

A földet ha végre kilyukasztja,
nyüzsögve, fúlva kiröpül
mélysége rácsai közül

a fényre, a szabad sugarakra,
hogy egy majd, egyes-egyedül
egy az egész világot uralja.

SZÁRAZÉR

Iszapot hord a Szárazér,
ha mozdul egyáltalán
valami vízszerű telér
egy-egy jó eső után.

61

A tanyák között kanyarog.
Talán Érmindszent felé.
Úgy vonszolja az iszapot,
meg se loccsanhat belé.

Furcsa árok a Szárazér!
Furcsa víz az Óceán.
Az az ér mire odaér,
már a habokban sincs talán.

Nem volt sehol a Szárazér
a tenger vizeiben.
Hiába néztem, láttam én,
hogy csapkod elevenen,

halott voltam a partokon,
csak vendég, holt idegen.
Látta a szemem szárazon,
és csak nézte a szemem.

Elértem hát az Óceánt,
itt maradt a Szárazér.
Szárazabb, mint a kővilág,
keserűbb a semminél.